

[Federspiel.]

her i Norden, og umiddelbart derefter forklarer, at ingen kunne mistænke de nordiske lande for aggressivitet af nogen art. Vil det ærede medlem virkelig påstå, at man må formode, at de to lande, der nu søges optaget i det atlantiske fællesskab, nærer aggressive hensigter? De to landes historie taler i høj grad imod det. Tyrkiet har netop foretaget en afskrivning af sine muhammedanske territorier, erhvervet efter den første verdenskrig, men det ærede medlem beklager stærkt, at vi for Danmarks vedkommende, fordi vi ikke har forstået os på rænker, har måttet gøre noget lignende. Jeg forstår, at det ærede medlem her sigter til, at vi har mistet både Norge og Sverige. Jeg ved ikke, om udtrykket for denne beklagelse er det allerbedste grundlag for det nordiske samarbejde, som jeg ved det ærede medlem er så stærkt interesseret i. Det ærede medlem har med andre ord ikke kunnet give en virkelig begrundelse for den modstand, der nu på dette mærkværdige grundlag lægges for dagen fra det radikale partis side, og som, når man begynder at pille den fra hinanden, viser sig at være ganske uden mening.

Til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning. Det ærede medlem optog en bemærkning, jeg tidligere havde fremsat om, at Atlantpagten uværgeligt koster noget, og den fandt det ærede medlem anledning til at anvende på den for hans parti sædvanlige karakteristiske-agitatoriske måde og talte om, at de velbjergede kredse nok kunne betale. Jeg ved ikke, om der egentlig findes så forfærdelig velbjergede kredse her i landet, men det ærede medlem må vide, hvad alternativet er. Hvis der ikke blev gjort en forsvarsanstrengelse her i landet, hvis der ikke blev skabt den sikkerhed og tryghed for den arbejdende befolkning, som er nødvendig, for at vi kan leve i et roligt samfund, er jeg ikke sikker på, at den danske arbejder ville befinde sig meget bedre end arbejderne i de lande i Østeuropa, der har mistet deres frihed, og hvor levofoden mig bekendt er gået kendetligt ned, efter at jerntæppet er faldet ned foran disse lande.

Det ærede medlem må heller ikke glemme, hvad der er årsagen til, at denne rustning er nødvendig i den vesteuropæiske verden. Det er jo ikke noget, vi ønsker, det er ikke

noget, vi ser på med glæde, men årsagen er den ganske simple, at vi ikke lever i den tryghed, som vi havde håbet og som vi havde ønsket at De Forenede Nationer ville bringe. Og grunden dertil er jo den ganske enkle, at denne tryghed ikke kan skabes, så længe et enkelt land lukker sig og antager en fjendtlig, angribende holdning overfor den politik, der føres fra andre lande, ikke forstår, at skal der skabes fred i verden, må det ske gennem en åben forhandling, i et samarbejde, hvor også de kommunistiske lande lukker sig op og virkelig viser, at der er mere end ord bag den megen talen om fred.

P. N. Petersen (Røje): Jeg skal prøve på så kort tid, som det er mig muligt, at svare på de henvendelser, der har været rettet til mig fra de forskellige ordføreres side. Må jeg begynde med det ærede medlem hr. Steffensen, som følte sig brøstholden over, at jeg omtalte folketingsmand Hans Hansen (Rørby)s opfattelse, der gik ud på, at enhver stat skulle kunne blive medlem af Atlantpagten. Når jeg omtaler det, som folketingsmand Hans Hansen (Rørby) her havde sagt, så er det, fordi jeg finder, at det er ganske urimeligt, at man på et så skrøbeligt grundlag skulle kunne danne sig en overbevisning. For hvad vil det i praksis sige? Hvis enhver, som har lyst til det, skal have lov til at blive medlem, vil det i praksis sige, at der kunne findes på de mest urimelige ting. Hvad ville man f. eks. sige, hvis Spanien kom og forlangte at blive medlem af Atlantpagten o. s. v., o. s. v.? Selve tanken er umulig. Selvfølgelig må det være meningen, når vi nu engang har en Atlantpagt, at der må foretages vurdering af, hvilke følger de pågældende landes tilslutning til Atlantpagten vil kunne få. Men jeg forstår så udmærket godt, at det er vanskeligt for det ærede medlem hr. Steffensen at indtage et standpunkt, når han her i tinget skal repræsentere de forskellige standpunkter, som hans parti har i folketinget. Det er en vanskelighed, som jeg erkender, og den må jeg tage i betragtning, når jeg hører det ærede medlems argumentation.

Dernæst talte den højtærede udenrigsminister om de synspunkter, som vi fra det radikale venstres side havde givet udtryk for, og han betjente sig bl. a. af den